

GORI SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 22. Siječnja 1950.

BRD 4

PRIJAVA UČITELJEVA

Dugački je put od jednoga sata vodio do puške škole. Koliko li su puta prošli tim putem mali i sitni učenici. I po suncu i po kiši. I po snijegu i smrzavici. I po suhu i po vruću. Sa svojim torbicama na leđima. I nešto suha kruha i sira u učevne knjige. Polazili bi ranim jutrom i vraćali se poslije podne. I po mraku u zimsko doba. Izmučeni ledom i iscrpljeni gladom. A djeca ko dječa. I vesela i neraspolažena. I u prijateljstvu i u griskanju i pocitanju. Tako su godine prolazile i škole svršavale. I ostalo je samo sjećanje na dane puščug skoloženja. I gođe na žive uspomene.

Na polovici je puštao stajani spomenik s kipom preteče Gospodina sv. Ivana Krstitelja. Kip je bio zatvoren staklenim prozorom. Svaki dan su se mali učenici otkrivali i križali da iskažu poštovanje Svecu Čovjeku. Jednoga se dana pridružio malej skupini učenika neki lugor s puškom. Puška i dječa. Koliko zanimanje! Pojedinci su govorili: što bi sve pogodili hicem iz puške. I zeca. I srnu. I vranu. I prepelicu... I sve, čega tramio nije bilo. Jedan čeo: »A bili smo to i te daljnje u kip sv. Ivana?« Nepromišljeno, ali rečeno.

I odmah ga zabilo, što je to rečno kip Svetog Božjeg. Od onoga ga česa nešto grizlo u nutrinji. Godinama je nosio taj ubod u svojoj duši. Iako se istuzje zbog togog gdje je trobalo. I žao mu je bilo sve dok nije upoznao naivnost toga prekora. Blažena nježnost mladenske duše! I divno svjetlo, koje je malo paširalo širilo svoje sve veće zrake osvjetljivanja i spoznavanja čovječjeg života i ljudskog u Božjega znanja. I tako unapredivalo znanje i mudrost s rastom tjelesnoga života. I spremalo nekada malog učenika na njegovu životnu zadaču. Tako teče život ljudski.

I naš se Učitelj spremao. Kao ljudsko dijete prikriva svoje božansko znanje i napredovanje u mudrosti i u dobi i u milosti kod Boga i kod ljudi (Lk 2,52). I tako se spremao na svoj budući učiteljski rad. Zato o Njemu ništa ne znamo od dvanaest do tridesete godine. On je rasuo u to doba kao čovjek u svjetovnom i ljudskom znanju. Sve je promatrao oko sebe. Zato Njemu nije bilo ništa nepoznato, što pokreće ljudske osjećaje i uzdiže ljudska srca. I što se dogodila u Njegovu narodu.

Kao zrlo muž je stupio na pozornicu javnoga života pod fikstvima. On je poznao i dušu i srce svoga naroda. Zato se lako znalo u svim

prilikama svoga naučavanja. I brzo oni su oholo pokazivali na svoju je osvjeđio narod i očarao ga i usvrljenošću svoje osobe i smagom svoje riječi. On nije nikoga izbjegavao. Sa svima je bio u saobraćaju. I s aristokratskim svećeničkim obiteljima. I s vijećnicima Jerusalemu. I sa seljacima po selima u Galileji. A prilike su tražile, da bude s ljudima u osobnim vezama. Sam je bio i radnik. Zato je našao prava riječ za svakoga, kraj koga je prolazio.

Na Genezaretskom jezeru Apostoli susreli među ribarima svoje stare znanice. I odmah su se i Učitelj i Apostoli s njima pozabavili o njihovu podu. A kako je Učitelj imao budno oke za sve, zato vadi iz života divne ili neiscrpiće prisopodobe.

On pozna radosti i žalosti vinogradareve i zemljoradničke. On zna, da se carinci svadaju i prepiren s narodom. On je čuo i o imatinama, koje su vjerovnici činili dužnicima. Znao je za odnosnje između poslodavaca i radnika. On iznalazi lijenu službu, koji svoj talent zakupa u zemlji, dok njegov susjed radi s dva, tri i pet talenata.

Učitelj pozna svadbene svečanosti. Bogatše gleda odjevene u grimiz i svilu. Siromahu bolesma Lazaru sreće, kako leži pred vratima bogata raspikula. I još je mnoge druge žalosne i propale osobe vidio na zakretim ulica i na ogradama.

Sjedio je za stolovima farizeja i slušao, kako govore s uzbuđenjem o židovskim svećeničkim obiteljima i Saducejima, da su poprimili pogansku rimsку i grčku kulturu. A ta prodire sve dublje u shvaćanje židovske naroda. I proniće sve više upravu, pravo, javne uredbe i sve životne obilježe. On nije izbjegavao ni saobraćaj rimskih poglavica. A

nadmoćnu kulturu, na raskošne građevine rimskega grada Tiberiasa na Genezaretskom jezeru, na tvrdavu Antonije u Jerusalemu, na palatu, koju je Herod Veliki izgradio za sebe. A bila je bogatija mramorom i zlatom, nego li židovski hram. Kad kada su pokazivali na kazalište, borilište i trkaliste i govorili: »Gledaj, Učitelju, kakovo je to kamenje i kako su divne to građevine! (Mrk 13,1). A Isus odgovori: »Ni kamen na kamenu ne će ostati, koji se ne će razvaliti. (Mrk 13,2).

Sve je On to vidio i znao. I jednoga dana sjedne na proplanku brda. Mincime naroda Ga okružile. I onda je svječano počeo govoriti o temeljima nove kršćanske kulture, o Osam blaženstvima.

1. Blaženi sirači duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko; 2. Blaženi žalosi, jer će se oni utješiti; 3. Blaženi krofti, jer će oni biti baštini Ženfji; 4. Blaženi, koji gladuju i žeđaju pravde, jer će se oni nasititi; 5. Blaženi milosrdni, jer će oni milosrđe postići; 6. Blaženi čista srca, jer će oni Boga vidjeti; 7. Blaženi miratvoci, jer će se oni sinovi Božji vrati; 8. Blaženci, koji su progrenjeni radi pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko (Mt 5,35,10).

Prvim blaženstvom Učitelj rješava socijalno pitanje. Veže siromake s bogatima međusobno. Daje im duhovnu podlogu i jednokost. On ne će da bude reformator u modernom (svjetovnom) smislu. To prepričava drugima. On se ograničuje samo na duhovnu, vjersku polje. Jer svaka prava reforma treba da dolazi iznutrinje, iz srca. Zato treba najprije srce reformirati. To je on sebi postavio za zadaču.

Slika Velike Majke

Slike velikih unjetnika, kao i jednočestni crteži prikaziva, Mariju. Tvoj uzvišeni lik na zemlji i na nebju. Ljubav i poštovanje traži ljepotu, koja će biti odraz Tvoje ljepote, tako nije dobitno našoj smazi i mašti da će približiti Tebi onakovo, kakova si u veličini Odabrene u ljudskome rodu, u nebeskom ajazu svoga Materinstva. Ne možemo izraziti Tvoj lik, našim ljudskim sredstvima, kako blisko želitej, all to ne traži od nas. Marijo, Ti želite, da nam srca pripreme zaklon za Tvoje božansko Dijete, koje nam donosi. Ti želite da primimo Tvojeg Sina, kojega kriješ pred Herodovim mriješnjom i da Ga nadeš u hranu naših srđeva, kada dolaziš da Ga potrašiš. Marijo, Tvoja je volja da budemo s Tvojim Sinom na

svim putevima. Njegova života, u Njegovu muci i pod Krišem i u slavi Uskrsnuća. Tvoja je volja da pamlimo Tvoje riječi: »Učinite sve, što vam On kaže! Marijo, ako u našim srđima živi, ti si u uvjetu s Njime i u nama. Ako slušamo glas Onoga, koji okupljuje grijehu, slušamo glas i Tvoje ljudi, koja se žrtvuje u Njegovoj žrtvi. Ako dozivamo Isusa, kojega progonti mirjala i kritost i ranjava zloči i neznanje, dozivamo i Tebe, koja pozauči križni put i načinje bol.«

Marijo, Ti si uzor našim djelima, posmod s našim potrebama, utjeha u našim učevanjima. Ti si u nama i svima našim pogibljinama i u svim našim radoštima. Zato Tvoja slika živi u našem srdu, slika Majke, koja dariva nepropazu aroču, Krista, spasenje.

PAZI NA OČI

Među sjetilima, kojima je Bog obdario tijelo čovjeka, najodlžniji je vid radosti, kojom djetuje i što po njemu duh naš najlažnije upoznaje vanjske predmete, stvari sudove i ravna svoga djela. No upravo zato je ovo sjetlo veoma pogibeljno, jer predaje predvoditelju bez nadzora, i dobre i loje, koje mogu da naude ne samo savršenstvu, nego i vježbenom spasu.

Filozofi uče, da naše strasti potpuno ovise o fantaziji (maisti). One vrlo utječu prema predodžbama, koje je rađaju u fantaziji. Ako na primjer fantaziju predodži našem dijetu naše duše neki predmet, koji joj se sviđa, odmah se u našoj mimo naravi budi ljubav prema tom predmetu. Predoči li joj nešto, što joj se ne dopada, budi se u njoj narađenje i mržnja.

Nedvojbeno je nadalje, da fantazija u stvaranju svojih predodžbi/ovisi pojavlja o očima. Tako gotovo sve strasti čovjeka, koje se bore protiv duha, potječu od neopreznih očiju, koje predočuju mašti one stvari, za klijama teže značaagnuća i neucrene želje. Plane li u arcu strast grijesne ljubavi iagnuća, tonu su u mnogo slučajeva krije neoubudzane oči.

Job je to znao, pa je sklopio ugovor sa svojim očima. On je predobro znao, da tisu neopreznih pogleda lako silje grješne predodžbe, tisu predodžba neuređeni portrijeti i želje, koje potječu na privođenje u griješ. »Sklopio sam ugovor sa svojim očima, da te ti mi pomali na djevojku, veli on. Otpušta i mudre opomene, koje čitamo u knjizi Srahovoj: »Ne ovješi oči o nijednom djevojku, da ti nejazna ljepota ne prouzrokuje pad. Okreni lice svoje, da nakičene zene i ne gledaj sa tuđom ljepotom... Ljepota zene mnoge je uprapastila!« Ona uspijaju strast kao organje. Zato neka svatko skrbio paži na svoje oči, tko susreće silčnik pogbelj i ne želi da se prije ili kasnije potuči: »Oko mi je zarobil dušu!«

Koliko li primjera donosi samio Sv. Pismo, koji svakoga upozorjuje da pogibelj, koji prijeđe duši a to ustrane. David je bio muž po arcu Bodjem, pa ipak ga je jedan jedini neoprezen pogled doveo do dubokog pada. Kako su došla ona dva stura na to, da vrebanju čista Suzanu? Pustili su očima previše slobode, jer tako čitaju u proroku Danijelu: »Starci su je vidjeli svaki dan ulaziti u vrt i setati po njem, i uspijamjela im je poluda sa njom. Šta je ponukao ženu Putifaroru, da kula Josipa egipatskog? Sv. Pismo kazuje razlog: »Josip je bio lijepa stasa i ugodna lica. Zato nakon nestog vremena bacil gospodarica eda na Josipa... a mnogim rječima dodjivljala je ženu Josipa dan na dane. Holoferne pa je frtovom i ligubom život po slaboj duši. Sv. Pismo kaže: »Njemu su sandale zabilještje njegove oči, a njena ljepota mobilila njegovo srce.«

Tko dakle želi da provodi poboljšavat, mora brižljivo paziti na oči. Neka se ne pouzda u samoga sebe, u svoju dosadanju nevinost i krepost, nego neka brižljivo sačuvari one prozore, kroz koje prodiru duši smrti. Sv. Grigor kaže: »Oči treba držati na uzdi, jer one gotovo silom vuku u griješ. A sv. Augustin kaže: »Oči treba nadzirati najvećom brižljivošću, jer su one vrata srca. Nije čudo, da su sve zvjezde oči tako nadzirali, da im je opres bio gotovo pretjeran. O sv. Klari se vedi, da nije nikada vidjela lice muškarca. O sv. Franju, koji je nerijetko službeno sa ženskim osobama razgovarao, kažu, da ih nije poznavao po licu, nego po glasu.

STALNOST U VIERI

Aiban Štoka je bio poznati i glasoviti pisac. Mnogi je redak naplašio iz opasnosti u prirodi, te svojim potevanju, te suočavanjem s razumnim ljudima, iz svojih doživljaja. Njegove se knjige rado čitaju. Među mnogim svojim doživljajima pripoveduje i jedan stvar, u kom govori o strahu i obziru pred ljudima.

Nekoga dana naišao dole u njemu jedna gospoda, da mu se potuži, odnosno da se ispriča. I reče: »Kada bilo tamo čije je na sv. Pristest. Rado bili dozala no samo u nedjelju, nego i u obične dane ne na sv. Misa. Ali što će onda reći ljudi?« Alban Štok još odgovori: »Ašto će ljudi, ako propašte u palac?« — Ovaj neodgovaranj edgov je tako iznenadil, da ga nikako nije mogla zabaviti. I konačno se reže ljudskoga straha i obzira. Ništa se više nije bojalo. Uudeštih ještice.

Nadeđe je još uvijek takovih vjernika, koji vode previše veliku brigu o ljudskom sudu u vršenju svih vjerskih dužnosti. Da to prikriva suđu se ispričavati: Moramo naprije s modernim duhom; moramo biti širokorudni; moramo smatranim koracima naprijed s vremenom neprakta, pa nasm premalo vremena ostaviti za vjerske stvari.

Nikto nam ne brani, da ideamo naprijed s duhom vremena, s modernim tehnologijama. Katolička Crkva nije niti nad nju protivnica pravoga neprakta ni istaći smisao. Dapaće je sve u to najvećoj mjeri uvijek unapredvala. Njegovi vjernici su bili glasoviti učenjaci i unapredvali svakog ispravnog svrvenog duha, znanosti i tehnike. Zato sve lagerovi u vjerskom nebu kriju u sebi na koncu smisla neopravdive, tješnjave, nekršćanske din i slabosti ljudskoga obzira. Kriju se i poznate manjke, koji se zovu: mašjak u povuzdanju u Boga, manjuk na potvrđenosnost i manjak na savjesnost.

Prije je manjak u pouzdavanju u Boga. Kad smo još bili malena djeca, učili smo u katekizmu: Bog je svjedinci, sveznjaci svemogući i predobor. Zar ne su to bile samo katekizamske utrude za djecu? Ili jo to i danas, kad smo odrasli, čelična bitina sa svim svojim dojedinstvom?

Ako je tomu tako, knako ćemo onda razjasniti svoj strah i tješkobu pred ljudskim obzirkom, kad znamo i uvjereni smo, da uš nas stoji svudašnji, svezognji, sveznjaki i predobor Bog.

Ako je pak to uvjerenje u nama ukorijenjeno, onda traži se da stojimo kroz pete, o koje se lomi svaka burja i oluja, svakoga protivilje. Svaki je onda kršćanin jednak jutnici, nebojši. Taj ne preda si pred čime, kad se radi o njegovu vjerskom uvjerenju.

Nama je najpotrebanje neograničeno pouzdanju u Boga. U našu dušu da budu urezane: Bog je a nama! Tada će nestati svaki preterani strah i obzir pred ljudima u ispunjevanju naše svjete.

Drugi je manjak u duhu potvrđenosnosti, o kom evanđelje hrvatsko vjeruju dežanje. Uspaja treba znati, da je kršćanstvo krit i odricanje. Ili mi to htjeli ili ne htjeli.

Kršćanstvo je vjera Krila. Svaki kršćanin mora biti bilo na koji način nosilac krila. Pa makar to bilo samo na taj način, da mu na svakom koraku zvoni u usluru: »Ovo smisla, ovo ne smisla. O to je tako često u suprostavstvi sa shvaćanjem njegove okoline.

Moderni čovjek to ne voli. Dobročestni kršćanini za svoje uverjenje malo traju. On voli, da za svoje nehajno kršćansko vladanje, nallazi na opće putovanje svoje okoline.

Pravi kršćanin nije samo stvarajući kršćanin, ali potvrđeni i kao takav upisan u odnosne knjige kod svoga župnog uredu. On je doista kršćen i kao takav pravi nosilac krila. On je potvrđen i doista pravi vojnici Kristov.

Treći je manjak u savjesnosti. Okolina lako djejuje i na dubre i valjajuće kršćane. Treba se boriti proti nesavjesnosti, zaboraviti svojih vjerskih dužnosti i lakomostni time, da imade na pameti kršćansku načelu:

»Pod svakom ečjenu i u svim okolnostima treba unazavati Božja prava, Božje zapovijedi.

Vježba zla nema, nego li je prestupati zapovijedi Božje.

Jedino zla je grijeh.

Zato nema ništa, što bi provoca ljkostana edutriju od obdržavanja Božjih zapovijedi i poštivanja Božjih prava.

Ovo su načela, kojih su se držali u životu kršćanski mučenici i kršćanski priznavaoci. Uvijek su im bili pred očima riječi Svetišteve: »Koji god, dakle, prizna mene pred ljudima, prižnat ēu i ja njega, pred Ocem svojim, koji je na nebesima. A koji god začajal mene pred ljudima, zatajit ēu i ja njega pred Ocem svojim, koji je na nebesima« (Mt. 10. 22–33).

To su riječi uvijek hrabrine u vršenju vjerskih dužnosti prave kršćane. One treba da hrabre i na, pa će neustati nesavjesnosti, površnosti u ispunjevanju vjerskih i zvančalih dužnosti.

Kršćanima treba da bude uvijek na pameti sadržaj riječi: Bog, smrt, sud,

svjedočanstvo i palnik. To će ih

hrabriti u stalnosti u vjeri i ispunjavajući vjerskih dužnosti.

Tombola Andela zapisničaru...

U sobi vlada grobna tišina. Jesen je stao tu, i tako se ne čuje ni zujanje muških po zraku.

Ivica sjedi za stolom. U prošlim redovnim mazu se brojevi na petoj stranici, što je drži pred sobom. Baš je stao kod sebe putu četiri. Dodijalo je ovo neprastreno računanje. Pridje proruči, da se malo razvedri.

Pogled mu je odmah pao na divne vodice u susjednom vrtu. Crvene sočne jabuke među zelenim listicama upravo su zvare, da ih nabere. On se ne bi ni dao dugo moliti, da nije bilo stare bare Kate, susjede njihove.

Kid se stješnje nje, digao se u njegovoj srcu pravedan gnjev. Bila je prav zimlj. Jedva što je i zavirio u njezinu baštu, već je starica od nekuda grmješla. Sto bi se tek dogedilo, kad bi se jedoč ušudio, da ubere koju zrebu jabuku iz vjetra na vrat? Brtrri! Truci su ga prošli. Em si bamo pomislio na to.

All sada nije imao vremena da razmislja puno o tome, jer je trebalo svršiti radat. Sunaruno se vratio svome stolu da nastavi prekinuti rad, kada je neophodno primjetio, kako ga s velike silike na zidu gledaju s velikom milinom oči i sive pokolne majke. Ivica je sjeo, nazlikuo se na stolu i promatrao pa-

misli su mu ležete i nedavnu prošlost. Sjetio se sretnih dana, kada je majka korakom prolazila kućum, dok bi on radio svoj zadatak. Pazila je uvijek, da mu ne bude smetala. Sjetio se, kako bi nečujo ušla u sobu da ga ponuđe i ne nekoliko blagih riječi oseokoi, da Izdrži u revnosti do kraja školske godine. Suze mu navrele na oči, te spusti glavu i što zječja. Zašto je majčica moralu da oda za uvjejk, kada mu je tako potrebljana? Zašto nije drag Bog uzeo mjesto nje baba Katu, koja nema nikoga na svijetu, za koga bi živjela? A njemu je čak i smetala.

Ivica ne bi još stao kod ove misli, da se nije dogodilo nešto nesavjetljivo. Njegova su se vrata iznenadila otvorila, i već je netko stao pored njega. Ivica se okreneo i ugledao dobro poznato lice, koje mu se blago smjelišlo i zvalo ga, da podes s njim. Samo nikako nije mogao da se sjeti, odakle poznaje ovog visokog čovjeka, koji je bio šudnovato obučen. Stranc je naime imao kao krv crvenu haljinu na sebi, dok je preko njegove modri ogrtac. Kao da gleda živu sliku na velikom oltaru župne crkve. Kao da gleda bijelu ruku, kako mu pru-

PAD PRVIH LJUDI

Na prvom je čovjeku, kada predstavljeniku cijelog ljudskoga roda, osratio, da li će ostati arcani sman i cijeli ljudski rod, ili će unesrediti sebe i sve potomstvo. Kao slobodno bice Bog ga nije mogao siliti na vrhunavarano blaženstvo. Trebalo je, da prvi čovjek sam slobodno voljen izjaviti, da Učitelj, poslušnu i zahvalno Božje dijete, da li je spreman priznati Boga svojim Ocem i Gospodarom.

Bog mu je da jednu jedinicu zapovjedio: »Sa svakoga drveta u raju jedi, ali s drveta od znanja dobra i zla ne jedi; jer u kofu god dan užedje s njima, smrću će umrijeti (1. Moja 2, 16–17). Od počinka ovaj lako zabranjeni zavistila je vječna srca prvoga čovjeka i njegova potomstva. Vrhunavarne je dase dobio pod tim utjetom, da će Gospodin zapovijediti, da ne jede voća sa zabranjenog stabla.

Adam se zaboravio i pao. Unesradio je sebi i cijelo potomstvo. Sveti Pismo prikazuje pod prvoča čovjeku upravo zoro. Zorija, u kojoj je bio davao, pita Bog: »Zašto vam je Bog zabranio, da ne jedete sa svakoga drveta u raju?« Žena odgovori: »Mi jedemo s drveta kojih su u raju; stimo rôda s drvetu, koje je ušed râja, zaboravili nam Bog, da ne jedemo, i da ne diramo u nj, da tako ne umremo. A zrima reče: Nitako neće umrijeti. Nego zna Bog, da će vam se on dan, kad užedete s njima, oštoviti oči, pa ćete biti kao bozovi znajući dobro i zlo. I Žena vidjeli, da je drvo dobro za jedo i lipoj i za oči i milo za gledanje, uzahra rôda s njega i jede i dade mužu svojem te i on jede.«

Sad nastupi potresan prizor: »I otvriće se od jednomu i drugomu; pa kad vidješ, da su godi, splošito ljudska smrća i načinje sebi pregađe. A kad zavist glas Gospodina Boga, koji imao po raju za hladu poslje podne, sakri se Adam i Žena njegova ispred Gospoda Boga među dr. na raju, pa se popišali, jer sam gol, te se sakrili. A Bog mu reče: A tko ti kaže da si gol? Da niste jedi s drvetu, što sam ti zabranio, da ne jedete s njeza? A Adam reče: Žena, koja si mi dala za držicu, dade mi s drvetu i jedo. A Gospod Bog reče Ženi: Zašto si to učinila? A ona odgovori: Žnija me prevareti te jedoh. A Gospod Bog reče zrnji: Kad si to učinila, prikotila si medu svim životinjama i živjelima zemaljskim; potrebne ćeš puzati i zemlju ćeš je u svoga vječna vježba. Nepristojivo ćet' metnuti medu tebe i Ženu i sjejme tvoje i sjejme njezinu; ona će zatirati glavu

i tvoru, a ti ćeš vrebati petu njezinu. A Ženi reče: Unanodu ču bolove tvoje i zadržanja tvoja, a mukem ćeš radati djece i biti gospodar. A Adamu reče: Što si stisnu glas Žene svoje i jeo s drvetu, što sam ti zabranio, da ne jedes s njima; prokleta zemlja u daju tvojem, s mukom ćeš se od nje hraniti svega vječna vježba. Trnje i korov te će raditi, a ti ćeš jesti travu zemaljsku. Sa mojom licom svoga Žene doši klijep, dok se ne vratiš u zemlju od koje si uzeo; jer si prah i u prah ćeš se vratiti (1. Moja 3, 1–19).« I Žena ga Gospod Bog iz raju od raspolja, da radi zemlju, od koje bi uzeo (1. Moja 3, 23).

Evo dovoljan prikaz pada prvoga čovjeka po Svetom Pismu. Blijedi je malo, ali su puno sadržaja, i to tužnoga sadržaja, koji će prati ljudski rod svuda i svrgnje dobiće bude i jednoga čovjeka sviđajuće dobiće. Oholost u neposluh upravljajuće prvoča čovjeka i uzrokovale svu bijedu, što je neprastano predivljava svu svjet. Ove su dvije mane i kamije izvor bezbrojnim grejescima, kako kod pojedinih ljudi, tako i kod čitavih naroda i država.

Izraz utjeche

Sav naš život ispunjava molitva. Njom slavimo svoga Svetitelja, koji ispunja nebo i zemlju. Bog je neizmjerno dobro i vječna istina, o čijoj mirnosti oviši naš život. Molitvom hvalemo Bogu, našem Ocu nebeskom za sva dobra, koja nam dnevno pruža. Ili iznova prosimo Njegovu pomoć. Zato molitvom uzdižemo pamet i srce Bogu.

Kad svoga druga ILI prijatelja u svakidašnjem načaju potrebljamo za kašikarovo pomoć, onda smo već unaprijed uvjereni, da će nam po svojoj mogućnosti bilo kako učiniti ona, za što ga molimo. A kako ILI neće učiniti Onaj, koji je naš najveći Dobrotvor i koji hoće zadovoljiti našim potrebama, kako i kada je to naš najbolje.

SVAKOM našem dobrobiti za učinjenje nam dobrobiti smo užahvalnost, što je edikla svakog poštengenog čovjeka. A našem najvećem dobrobiti učinkujuće zahvalnost skrušenom molitvom i riječima, što izuze u vrhunavarne osjećaju. Neka se u svemu vrši volja Božja! Zato je molitva izuze utjeche. Molitvom dolazimo do savršenstva, kao svoga konačnoga cilja. U molitvi je sadržana sve ono, što ima u sebi djelo bimatnosti. Molitva je stalna veza između života sadašnjeg i budućega poslije smrti. Zato naš život sav neka bude molitva.

Ža probodeno srce. I tako se prema njezini pružala isto tako bijela ruka i zvala ga da poda. Djekoj božajšljivo primu: nudevu ruku i uputi je sa gospodinom. Izasavši je sje spušti se ne stepenice u prizemlje. Gospodin otvor neku vrata, što ih Ivan do sada nije bio primijetio. Dugo su sada hodali po nekom strašnog hodniku, dok napokon nisu stigli u neku slavno osvijetljenu dvoranu gdje je bilo vrlo živo.

Ivan je odmah utvrdio, da se tu igra tombola. U sredini dvorane nalazi se velik sto, a na njemu velika kutija s brojkama. Djekojak pratilac pride k stoju, i amjetja nasto velika tisina. Andeli, sjedjeli svecano u krugu oko stola, držali su pred sobom tablice s brojkama i brusene plodice iz dragog kamenja, kojima su pokrivali brekje.

Sve je izgledalo kao obične tombole, a očet nekako drugačije. Brojke su označavale deblje dijelove tombole. Tako je na primjer deblje čin ponižnost, poseđen i tri milosrđe, devedeset i devet post, tri deset i dvadeset. Broj je bio različit i d. Andeli čuvari, br. 1. Broj je bilježili dobria djelima: Štěstíčko, zlatnim brojkama. Na njihovu veliku žalost morali su zapisivati i zla dječjim tamljim brojkama. Lukava su to ipak učinili olovkom, jer su na osnovu zakona i utravne Božanskog miliardera često smjeli izbrisati tamne brojeve. Zato bi bilo nezgodno, da su ih zapisali našatom tiniom, jer ta se ne da brišati.

Cim bi na pločama bilo pokrivano pet redova, andeo bi ponio tablicu u drugo odjeljenje. Duž njegova slike

stranice, što je došlo razbijanje. Brzo dovrši

zadatok, a onda je počeo polako skrati bijelu kafu, koju mu je sestra bila donjela.

»Tako, dakle, poništi, »moja je majka bila dobra i zato je brzo napolnila svoju tablicu dobrim djelima. Dragi Bog je pozvao k sebi, jer je dobila na tomboli.«

All to nije bilo sve. Ivica je imao

sajnaju razvijenu maštu i vidi jedaleko.

Kao munja bijesne mu misao, da baba

Kata sigurno zato što živi, što nema

dost do zlatnih brojeva, koje jedino i vrijede u andeoskoj tomboli.«

III. NEDJELJA PO BOGOGRADLJENIU

22. I. 1960.

Sv. Ivan Zlatousti

sv. Mihalj počinjao: Kranjaju za Bogu svil andel. Njegovi čude i vježbi se Sion, i kliku kćer izabrano naroda. Gospodina, kraljuje, neka kliče, nešta, neka se veselo brojni oteci.

U Postulaciji (Rim. 12, 16—21) sv. Pavlo upoznaje krišćane na kropicam Svetog, posebno na ljubav prema nepristojima. "Bratio, ne gradite se prema drima. Ne vrascite mlečnu zlu za zlo. Nastoje da dobra, ne smanjte pred Bogom, nego i pred svima ljudima. Koliko je do vas, ako je moguće, budite u miru sa svim ljudima. Predstoji ne osvajati se sami, nego dajte mjesto srđbi, jer je plasno: Osveta je moja, ja će je vratiti, kaže Gospodin. Nego ako je tvoj nepristojatelj gledan, nahraniti ga, ako je ždan, napoji ga. Jer ako to čini, sigrum ćeš terzivom na njegovu glavu. Ne dej, da te nudišta zlo, nego zlo svladit dobro.".

U sv. Evandijevu pripovijeda se ozdravljenje gušljavca dotičnjem Isusove rukave, te ozdravljenje uzetoga stotinom sluge jedinom Isusovom riječju: "U ono vrijeme, kad je Isus slišao s gore, ihlo je za Njim mnogo naroda. I dove gušlavac, koji mu se klanjanio, i reče: Gospodine, niko hodoš, možta me očistiti. A Isus i u ruku, dotakne ga se i reče: Hoču, budi čist! I odmah se očisti od svoje gušbe. A Isus mu reče: Paz, niskomu ne klanju, nego idi, polazi se svećeniku u prinosi, dar, koji je zapovijedlio. Mojte rjima za svjedočanstvo. A kada jo ušao u Kafarnaum, pristupi k njemu stotnik, i zamoli ga: Gospodine, moj sluga leđa je teško sa muci. Tada mu Isus reče: Ja ēti doći i izljeći ga. Nataši komu odgovori: Gospodine, nijesam dostojan, da udes pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdraviti će sluga moj. Jer i ja sam čovjek pod vlašću, te inam pod sobom vojnike, pa kažem ovomu: Idi, i on ide. I drugomu: Dodi, i on dođe, a svome služi: neli to, i on učini. Kad je Isus to čuo, zadali će i reče onima, što su išli za njim: Zaista vam kažem, da tolike vjere nijesam našao u Izraelu. Zato vam kažem, da ēti mnogi od Istoka i Zapada dođi i doći do te stol u nebeskom kraljevstvu u Abramovom, Izakom i Jakobom, a s novi će kraljevstva biti izabrani u skraćujuši tamu, gdje će biti plas i skriven zuba. A stotnik reče: Illi i neka ti bude, kako si vjerovao. I taj čas će i stupati".

I skica: Treba da imamo vjeru živu, smrtnu i nepokolebljivu. I danas je Isus tu, a mi smo tako bljedni u straku smrštu. Ako joj se dosljemo približiti. S takovom vjerom Ga ponizno molimo za pomoć s dobrim nakonim, da čemo iz ozdravljenja Njemu još više služiti.

Zaruke Dj. Marije u umjetnosti

Istok prikazivaše prethodne prizore i samo predavanje Marije Josipu, a ne samo vjeđanje. Na Zapadu se pojavila na gradi nad vratima stolne crkve Nane Božje u Parizu. Djelova svadbe po prvi put u pregleđenoj skupini. U sredini se naime slavi vjeđanje Mariji i Josipu drži spojene ruke veliki svećenik, dok Zaruncin osjetljivom kretanjem počita ruke svoje Zaruncinu.

Najzanimljivija se djela o tom nalaze u Italiji.

Giotto iz Bondone (1266.—1337.), slikar toskanske škole, posvetio je Djelovinu vjeđanja četiri slike na ljevu u Areli u Padovi. Kao uvjek kod slikara prizor je prostodusan, držanje je dobrojutstveno, slika je nježna i uživljena. Jedna slika prikazuje svadbenu povorku. Glažbe prati pratinja, zatim dofazi muž zrele dobe. Josipa sprovoli njegov drug, a Djevica se u dugome bračnome plasti približava, dobrojutstvena i sobljuna, u pratnji sedam mladih djevojaka. Josipova slika često svršava cvjetnom, na koji sjedi golubica. Odijeni prosac kralj Šipku.

Ivan fra Andelik iz Fiesola (1385.—1453.), slikar firentinske škole, prikazuje Djelovinu vjeđanje u držesmorne

SV. IVAN ZLATOSTI

Rodio se 14. I. 344. u Antiochiji. Glavnički pogromni profesor i rektor ("govornik"). Ljubanje mježe se mogao dobiti nešto, kad je Ivanovo majka Anturija bila mlada i bogata udovica odulja sva proste i površine se samo odgoju svoga sinca. Ivan je posvetio odjetjivošći i stekao glavu najboljega govornika.

Njegov soudjelnik bio je sv. Badijije. Kad je on privlačio "gravu filozofiju" Evandijevu — redovnički život, dao se Ivan poučiti u krišćanskoj vjeri, pa ga je, 369. kristo bliskup sv. Melcije. Odzada je Ivan potoc prevoditi savršen krišćanski život, uz svetoga bliskupu Melečiću. Kad su ga u jednom austrijanskom gradu izabrali za bliskupu, pobijedio je i napisao divno djelo o "Svečenistvu".

U njem pokazuje svu veličinu i tešku dužnost koju uživajušnoga zvanja, za koju se on smatrao nedostojnim.

Ivan se povukao na brdo Kastu, gdje je četiri godine provodio usorni redovnički život. Tu je naučio napraviti slijepo-sv. Plemo. Nitko nije plasao u redovničkom životu tako osuđujućevi kroz sv. Ivan u knjizi: "Ispredne izneda kralja i redovnika i u djelu: "Prodiri nepristojatelj redovničkoga života".

Zhog bolesti morio je napustiti svu redovničku župlju. G. 336. bio je izreden za svećenik. Kroz 12 godina provodio je sv. Ivan u Antiohiji. Tu je on nastale njegove glasovite homilije (predgovlje) prema Evandijevu sv. Mateja i prema Periclanicom sv. Pavla. Zhog rjih je stekao i naslov: "Hrizostom".

G. 397. varom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu.

Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je Ovdje: "I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovdje je Hrizostom dan usorni primjer apostolskog pastira đesa. Iztečala je

"I 20. vaskom su ga namarnili izvan Antiohije i zatim silom odveli u Carigrad, gdje su ga izabrali za patrijarha I. 25. II. 398. zarobili za bliskupu. Ovd

VJERA

Sv. Evandjele III. nedjelje po Bogosluženju nam prigovjeda o život vjeri građevaca i stotinika u svemogućnosti Krista. Vidiš vjeru pogranica stotinika Isusa je neustiknuo: »Ustavio Vam kašem da osvake vjere nisam nadao u Izraelu.

Šta je vjera uopće? Vjera je držanje istinu onoga, što nismo vistinom zaznajenim sazali, ali nam netko tvrdi, da je zaista tako, kako vjerujemo. Vjerujemo u povijesne dograde, jer nam je to jasno povijesno. Vjerujemo, da se je u sudsadržaju stilo u svijetu ovaj ili onaj dogradio, jer tako izvjeđuju novine i radio. Vjerujemo u ovu ili onu znanstvenu istinu, jer nam je na nju jasno učenjem. Mogli bismo beskrab snabratiti sve vjerujemo, jer vjerujemo u lakoćnost i istrožljivost onih, koji je tvrdile.

A što je kršćanska vjera? Kršćanska je vjera držanje za istinu svoga onoga, što je Bog ljudima objavio i što nam preko Svoje Crkve predlaže da vjerujemo. Da Bog zaista postoji, da je On svemoguć, da je On sama svetošt i samu istinu, to možemo sami svojim razumom razmatrati i spoznati. Svjedoci su nam za to poganski filozof Sokrat, Platon, Aristotel i dr., koji su do ovih spoznaja o Bogu došli vlastitim svojim izmovanjem. Pa kada smo svojim vlastitim umom došli do spoznaje Boga i Njegovih vlastitosti, onda je sasvim razumno i razumljivo, da vjerujemo i ono, što nam je Bog objavio. Ako smo pripravljeni vjerovati ljudima, koliko više moramo vjerovati Bogu. Kršćanska se dajše vjera sastoji u razumnom spoznaji Božje opstojnosti i u vjerovanju onoga, što je Bog objavio. Vjera u Božju objavu nam potvrđuje i činjenica, da izmedu objave i prave znanosti nije nudičko bilo niti suda postoi bilo kakva opreka.

Osim ostalih velikih učenjaka za ovu nam svjedoči i najveći fizik našega vremena Maks Planck, koji je u jednom svom predavanju 1937. g. rekao: »Vjera i prirodne nauke se ne isključuju, nego jedna drugu dopunjaju i predviđaju. Načinjeći je dokaz za to povjerenja činjenice, da se baš najveći učenici svih vremena bili ujedno i ljudi duboke vjerske sklonosti.« Kršćanin u pravu ovome ne mora i ne smije biti fanatik, zanesenjak, koji se zanosi nekim rnatgovitim, fantastičnim idejama. Kršćanin je naprotiv dužan, da unim našim razumom utvrdi u sebi svoju vjeru. Vjera kršćanina mora biti razumna i naču vjeru uverstvo.

Vjera kršćanina mora biti i čvrsta. Vjera je nača čvrsta, kada nas nikakva sumnja ne može pokolebiti. Sumnja može da se pojavi. Tada smo dužni, da molitvom, vlastitim napornima ili savjetovanjem s duhovnikom tu sumnju uklonimo i naču vjeru uverstvo.

Ako je naša vjera razumna i čvrsta, onda će ona biti i živa. Naša je vjera živa, kada se trudimo, da po vjeri živimo, da uvijek, u svakoj prilici i na svakom mjestu, bezuvjetno i bez pogodanja, postupamo u skladu s Božjim zapovijedima.

Ako vidimo, kako veliki broj kršćana ne živi u skladu s Božjim zapovijedima, onda moramo zaključiti, da kod tih kršćana vjera nije ni razumna ni čvrsta. Ako se je kod velikog broja ždje pojavila sumnja ili čak uvjerenje, da kršćanstvo nije kadro riješiti životna pitanja, koja ih muči i pritiska, zar tko do toga došao zato, što mi kršćani nismo znali i ne znamo pristati u djelu osvobljena načela Kristova nauke, načela kršćanske pravde i kršćanska ljudi, vrzadela općeg kršćanskog međusobnog životstva?

I svjesni smo i znamo, da bez pomoci Duha, koji sve može, bez milosti Božje, ne možemo ništa. Ponizno priznajmo svoju slabost, pač čistom vjeronamjenu i stotinu molitvi: »Svemogući vječni Bože, Smilostivo pogledaj na našu slabost i pomoći desnicu Svoga svemogućstva, da nas oslobodi.

WILM O SV. FRANJI snimljeće uskoro talijanski reditelj Rosellino, Ugo sv. Franju igraće će po prvi put u povijesti filma jedan svećenik! Ovu je, planu doslovno dobio je o. Nazzario, franjevac iz Amalfi kraj Napulja. Ford njega uloge ostale braće sv. Franje igraće će još neki redovnici.

KIP PAPE PIJA XI. otvoren je 12. prosinca 1949. u bazilici sv. Petra u Rimu. Otkriva ga je prisutstvovan Papa Pija XII., mnogobrojni vjernici i predstavnici diplomatskog koru u Vatikanu.

KATOLICKI CENTAR FRANCUSKIH INTELEKTUALACA nastavlja ove godine svojim plodnosmom radom i raspravom temeljnji pitanja kršćanske misli. Glavna tema za novu godinu biće: »Humanizam i transcedentalnost, a od pojedinih tehničkih problema bit će obradeni: Odnos prirode i vjere, prirodi i pozitivni zakoni, znanost i preobrazaj ljudskih prilika i t. d. Diskusije ovih problema bit će — kao i ranije — objavljene.

VJERSKI ŽIVOT U JOKOHAMU (Japan) pokazuje najveći stepen intenznosti. Tu svjedoči rječ te slijedeća statistika:

Za vrijeme prošlog Uskrsnog prigostila se u Jokohamu od 6.589 katolika 4.528 osobe, što znači, da je sv. Prijest primila svaku osadru osoba.

Tokom 2000. godine primilo je sv. Prijest 220 osoba, što predstavlja

12 sv. Prijest mjesечно na svakog katolika. Katoličke novčne ističu,

da postoci nisu zabilježeni niti u krajevinama, koji su već stoljećima katolički.

NAJVEĆE ORGULJE NA SVIJETU.

U katedrali američkog grada St. Louis dovršene su i na svetac način blagoslavljenje najveće orgulje na svijetu. Orgulje su se gradile tri godine.

TURSKA I SVETA GODINA.

Uprava državne plodivbene linije u Carigradu odobrila je tokom Svetе Godine hodočašćima, koji putuju u Rim u skupinama od najmanje 100 osoba po vlasticu u cijenama vojnike na svojim parobrodima u visini od 25%, za putnike I. II. razreda, s za putnike III. razreda ta povlastica iznosi 30%. Ako putnici odmah pri polasku kupu kartu i za vožnju povratku, onda povlastica iznosi 50%.

SVETA RIMSKA ROTA.

Nedavno je započeta nova radna godina u vrhovnom crkvenom sudu u Rimu, koji se naziva Sveti Rimski Rot. Tim povodom je Sv. Otac održao članovima i činovnicima ovog sudišta govor, u kojem je, na temelju kršćanskih filozofskih i moralnih načela, obradio pitanje savjesti i pravde.

DOPISNE SKOLE KATEKIZMA.

Kolumbovi Vitezovi, katolički vjerski društvo u Sjedinjenim Državama Amerike, organiziralo je dopisne tečajeve za poučavanje vjeroučnika. Ovi tečajevi broje do sada 25.000 učenika.

FATIMA I INDIA.

Jedan od početka novog rata, kada je kraljica Majke Božje Fatimske, koju krije dijelom čitavoga svijeta i našaže na odusevljeni prijem kod katolika, kao i kod nekatolika, prispije je u indijskom gradu Goa. U procesiji, u kojoj je sudjelovalo mnóstvo naroda, kip je bio svezan do sredine na trgu sv. Katarine. U središtu trga bio je podignut veliki oltar, na koji je položen kralj, a naokolo se nalazilo 15 oltara, na kojima su se nalazile slike 15 otajstava sv. Krunice.

RUDARI I KATOLICKE SKOLE U FRANCUSKOJ.

Nedavno su u Francuskoj mnogi rudnici prele u državne ruke. Zajedno s rudnicima prele su u državne ruke i mnoge konfesionalne škole, koje su podigli bivši vlasnici rudnika, a koje su oni uz udžbavu u zajednici s rudarima ovih rudnika. Sađa se medju rudarima pojudio jak pokret, koji traži, da ove škole i dalje ostanu kao privatne konfesionalne škole, koje će u budućnosti radnici uzdržavati.

KATOLICI U SIRIJU.

U Siriju, koja je arapska zemlja i stanovnicima koju je glavnjom pripadala Islamskoj vjerskoj zajednici, danas ima 104.000 katolika. Pravoslavni kršćani ima u Siriji preko 300.000.

OSBERVATORIJE ROMANO NA FRANCUSKOM. — U Vatikanu igraće će po prvi put u povijesti filma jedan svećenik! Ovu je, planu doslovno dobio je o. Nazzario, franjevac iz Amalfi kraj Napulja. Ford njega uloge ostale braće sv. Franje igraće će još neki redovnici.

NUNCI U ZAPADNOJ NJEMACKOJ.

— U Njemačkoj se nalazio kao apostolski delegat Mgr. Alojzije Minch, američki biskup. Sada, kada je uspostavljena vlastne zapadne federalne njemačke države, Mgr. Minch je imenovan za papinsko nunciju pri istoj vlasti.

STUDENTI — KATECHEZE.

— U New-Yorku se, kao i u mnogim krajima svijeta, osjeća nedostatak svećenstva za narase potrebe katehizacije. Usljed toga se prireduje tečajevi, na kojima se čađi, muzevi i žene, ospozljivoju za službu katehizacije. U New-Yorku se je za tečajevje prijavilo 500 studenata, koji će u slobodnom vremenu predavati katekizam po školama i crkvama dvoranama u New-Yorku i okolini.

IZJAVA JEDNOG OBRAZCENIKA.

— Poznati američki filozof Orestes Brown, obrisao se na katolicizam. On je nedavno izjavio: »Lutao sam akasno tako dugo, dok sam osjetio čvrsto što god nogama. Kad sam se smirio na Petrovu Pećinu, našao sam onaj dujevni i zadovoljni, kada čovjek može osjetiti samu endu, kada je siguran, da je našao Istinu.«

DEJEO N MICHELANGELO.

— Izjavio je, da je u ponjedjeljak u počinjućem dnevnom radu u ponjedjeljak iznosio 500. Spavajući se do utorka ujutro popne na 400, dnevni rad je opet smanji na 440, u srijedu ujutro ona iznosi 480. Dalje smanjuje i paradiško, onako kako to znade zapaljili Papinjeve pere. (Videti: Giovanni Papini: Vita di Michelangelo nella vita del suo tempo, Milano, Garzanti, 1949, pp. XVI. 656.)

BRUNELESČIEVA KUPOLA U FIRENZE.

Način se u opasnosti, da se struji. Zbog tramvajskog prometa, vremenskih promjena potporni stupovi, na kojima podiva masivna kupola, raspali su, tako da stručnjaci traže već od 49. 1935. temeljite popravke. Talijanska stampa izražava veliku zavarost zbog toga, što predviđena svota od 25 milijuna lira nije odobrena za najmužnje popravke.

BELGIJSKI RADIO

otpočet će uskoro prenošenjem poruka i informacija belgijskim misionarima, onako kako je dosada prenosio poruke za belgijske mornare duge plove. Poruke će, smještene na ploče, avionskim putem, biti uplovivane u morske centre i odanice emitorima radijam.

RELIJKIVE SV. KELICE

vraćene su 18. prošnica natrag u crkvu Di Gesù u Rimu. One su prolele Japan, Sjevernu Ameriku i Australiju.

ZA OSNIVANJE KATOLICKOG SVEČULISTA

u Australiji vrše se ozbiljni pripreme. Američki katolici ponudili su svoju pomoć.

83.000 DAKA

pohada javne vjerske škole u pariskoj biskupiji. Vjerskih zavoda za dječake imaju 24, a za djevojčice 52.

CRVENO KAZALISTE U SVICARSKOJ

bit će obnovljeno ove godine, posljedice prekida od više od pet godina. Udržavanje kršćanskog kazaliste Elsiedelu objelodano je, da se ne uskor početi s prikazivanjem Calderonova komada »Veiklo kazaliste svjetla«.

U URUGVAJU

osnovano je nakon velike pripreme sastanak. Udržavanje katoličke štampe. Cilj udržavanja je, po red slijedećih katoličkih misli, pokretanje jednog katoličkog dnevnika u Urugvaju.

»KATOLICIZAM«, tjednik kolumbijskih katolika, proslavio je koncem prošle godine 100. godišnjicu svoga izlaženja.

UDRŽAVENJE SV. BONIFACIJA

prostavilo je u Regensburgu (Njemačka) 100. godišnjicu opstanka. Udržavanje je osnovano za zadatku, da se briže na njemačke katolike, koji se nalaze u dijaspori.

Zašto svetujemo nedjelju?

Vješta puta će čuti, gdje neki pitaju, zašto Bog traži svetovanje nedjelje, i to još pod teški grijeh?

Bilo bi dosta na to odgovoriti, da je Bog naš Stvoritelj i neograničeni Gospodar te ima pravo tražiti od nas, da bude punih dana radimo, a sedmi dan da privremeno Njemo. I to ne traže ne znam što, nego da kroz pola sata ili se pristupljemo sluzbi Božjoj, a ostalo vrijeme da nam bude odnos s svim napora i poslova kroz čitav tijedan.

Bog određuje nedjeljni počinak i za to, jer izvanredno dobro poznaje našu ljudsku narav i točno zna, što joj treba. Istradivanja učenjaka u novije vrijeme pokazala su, da je nedjeljni počinak neophodno potreban čovjeku, da bi dalje nesmanjeni i neostećeni simptomima lama mogao nastaviti svoj rad.

Dr. Niemeyer, profesor na sveučilištu u Leipzigu, sustavnim pokusima je dokazao, da je čovjeku nakon šest radnih dana potreban jedan čitav dan počinka, slično kao što i vakan dnevnog rada treba čovjek do sedam sati spavanja. Dr. Niemeyer došao je do slijedećih rezultata:

Hrana i spavanje ne nadomjestju potpuno dnevnog gubitka na energiji. Uzmemo li, da dojčkovu životnu energiju u ponjedjeljak ujutro iznesi 500, to će nakon dnevnog rada u ponjedjeljak iznositi 500. Spavajući se do utorka ujutro popne na 400, dnevni rad je opet smanji na 440, u srijedu ujutro ona iznosi 480. Dalje smanjuje i paradiško, onako kako to znade papuk i rad smanji energiju za 50, a hrana i počinak poveća je za 40. Prema tome gubitak kroz šest radnih dana iznosi 60. Nedjeljni počinak i spavanje kroz dnevne noći će taj gubitak potpuno nadoknadi, tako da u ponjedjeljak ujutro čovjekova energija opet iznosi 500.

Trčecm zapovijedi Božjom Bog dakle ne traži samo svu slavu, nego i dobro ljudi. Ako naime čovjek radi ne prediknu i bez nedjeljnog počinka, neće raditi dobro, nego će se mnogo brže iscrputi i on stvarno može uraditi mnogo manje, nego što bi ujedio. Dakle, da je svetkovano dan Gospodnj.

Za donimljiva zaključka dolazimo na temelju i ove zgodbe, koju nam priopćio isti dr. Niemeyer, naime da je nedjeljni počinak potreban i čovjeku i životinjama.

Jednom su prijatelji nedjeljnog počinka načinili s protivnicima oključ:

Jednog jutra krenu na put dvojice kraljice s jedinicom tercem i Jednakom sprengom, i oboj su imala prevalti isti put. Razliku je bila samo u tom, što je jedna na sprega moralu u nedjelji počinjati, a druga ne. Razumljivo je, da su ispostavljala druga kola bila mnogo daleje. Ipak u šestom tijednu su ih prva prešla i došla ranije na cilj. Mnogo kasnije stignu i druga kola s premorom i iznemoglim konjima.

Slične pukovle pravile su i razne kralješke države i pronašle su, da konji, koji u nedjelji počinjaju, mnogo bolje izgledaju, ne obolje tako lako i dulje su sposobni za rad. Oni konji, koji radi u nedjelji, donose na početku svakako veći dobitak, ali mnogo ranije postaju nesposobni za rad. Steta, koju gospodar zbori zbog toga pretrpi, mnogo je veća nego nego malo dobitak, koji je prije izvukao iz nedjeljnog rada svojih konja.

Mislim, da nam ovi primjeri doista jasno pokazuju, da Bog nije određio nedjeljni počinak ni zbog kakve svoje samovolje ili hira, nego zato, jer poznaje našu narav i znače, što nam treba. A time ujedno Bog traži i svoju čast i slavu, koju Mu kaže Njegova stvarstvene dugujemo. Osim toga zapamtimo, da svetkovanje nedjelje uvijek prati Božji blagolov, a nepoštićavanje nedjelje Bog vrlo često kažnjava materijalnom bijedom i siromaštvo.

Budimo stoga Bogu zahvalni, što nam je dao tu zapovijed.

GENEAL DOMINIKANACIA P. Emanuel Suarez posjetio je koncem prošle godine Svicašku, Austriju i neke krajeve zapadne Njemačke.

1.100 OSOBA krstila su dvojica misionara u Guatimali u neupuna tri dana.